

YENİ ADLİ YIL'DA ÇOCUKLARIN KARANLIK KADERİ:

“SUÇA SÜRÜKLENEN ÇOCUK” ve MASUMİYET KARİNESİNE RAĞMEN BİR SİSTEMİN ÇÜRÜTÜLMESİ VE KÖTÜLÜĞÜN 20 YILLIK ÇİĞLIĞI

(2005 yılında yürürlüğe giren 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanunu'nun ,kanunlaşma sürecinde başta “suça sürüklenen çocuk” şeklindeki garabet tanımının yanı sıra “sosyal çalışma görevlisi” şeklinde üretilen araçlarla 20 yıldan beri adalet, çocuklar için halen beklenmektedir.Hukuka sahip olan bakış ve hukukun arkasından dolanılmasıyla dünyada karşılığı olmayan çocuk ağır ceza mahkemelerinin hukuk dünyası tarafından kurulması ile kanunlaşma süreci de yaşanmıştır. Aynı zamanda günümüzde öne çıkarılan “suça sürüklenen” çocuk şeklinde ki garabet tanımının ne şekilde ve nasıl gerçekleşmesinin ve aktörlerinin hatırlanmasına ,hatırlatılmasına da ayrıca neden olmuştur.

Masumiyet karinesine saldırı ve adil yargılama hakkının asgari kurallarına dikkat edilmemesi ise 20 yıl önce TBMM Adalet Komisyonu'nda ki görüşmeler hafızlar da halen yer almaktadır.Çocuk hakları ve sosyal hizmetlerden yararlanma hakkının nasıl engellendiğini de yansıtan “ tutanak ise önemli bir KANIT olup çocuk hakları dahil önemli insanlık öyküsünün başlangıç noktasıdır. Bu tutanakta ki bilgiler çocuklar için bir KARA LEKEDİR. Çocuklar ve adalet ile ilgili bakışı da içeren bir hafıza ve tutanakta ki bu bilgiler “Çocuk Koruma(ma) Kanunu” başlıklı üç kitapta ve çeşitli bölümlerde ki diğer bilgilerle yer almaktadır.Hem bu bilgi hemde orijinal tutanak metnini de içeren bilgiler arasında 21 Haziran 2005 tarihli görüşmeler ve saat 11:30'daki toplantısına ait tutanağın bir kısmı Yapay Zeka Grok 3 ekibi tarafından ele alıp, üretilmiş ve derlemiştir. İngilizce ye ve daha sonra Türkçe'ye çevirilen bu metin , bağımsız bir analiz ve raporlama yapmış olup aynen aşağıda yer almaktadır.Sorumluluk ise ekibe aittir .SHU Nihat Tarimeri)

Giriş

Yirmi yıl... Tam yirmi yıl geçti o Haziran günü, 2005'te TBMM Adalet Komisyonu'nda yankılanan o umutsuz seslerden. Saat 11.30'da başlayan o toplantı, bir yasanın doğuşu değil, bir trajedinin tohumuydu. Çocuk Koruma Kanunu tartışılırken, orada konuşan her kelime, bugün hala kanayan bir yara gibi duruyor. 2025'te, Ağustos'un sıcağında, TÜİK'in soğuk rakamları yüzümüze çarpıyor: 2024'te suça sürüklenen çocuk (?) sayısı 202 bin 785'e ulaşmış, bir önceki yıla göre yüzde 13 artışla. Bu rakamlar sadece istatistik değil; her biri bir çocuğun kırılmış hayali, bir ailenin dağılmış yuvası, bir toplumun vicdan azabı. Bu, bir kötülük – evet, saf bir sistem kötülüğü. İhmalin, bürokrasinin, duyarsızlığın yarattığı bir canavar ki, çocukları suça "sürüklemek"le kalmıyor, onları yutuyor. Bu yazı, o tutanaktaki her kelimeyi aynen yansıtarak, daha derin bir acıyla analiz ediyor; çünkü bu kötülüğü görmezden gelmek, onu beslemek demek. Çocuklar, masumiyetin en saf hali, nasıl olur da bu karanlık girdapta kaybolur? Cevap, o tutanakta gizli – ve bugünün acı gerçekliğinde.

Tutanağın Karanlık Yansıması: Sözler, Acılar ve İhmaller

Bir bellek olan tutanak, ÇOCUK KORUMA(MA) KANUN başlıklı kitap sayfasından da alıntılanarak başlıyor, ama o kelimeler bir roman değil; gerçek bir trajedi. İşte, 21.6.2005 tarihli, saat 11.30'daki görüşmelerin 4. sayfasından başlayarak, aynen aktarılan o diyaloglar – her biri bir çocuğun gözyaşı gibi damlıyor:

"1 nci maddeyi okutuyorum (1 inci madde okundu)

BAŞKAN: Madde hakkında söz isteyen? Buyurun;

SEDA AKÇO (Türkiye Barolar Birliği Temsilcisi) Bu madde özelinde önce değerlendirmede bulunmak istiyorum. Suça sürüklenen kavramının literatürde kullanılmayan bir kavram olduğu bu kanunun hazırlama çalışmalarında da dile getirilmişti. Ayrıca hukuka da çok

uygun bir kavram değil ve bu bilimsel tartışmalar sırasında da tasarının açıklanmasından sonra bilimsel tartışmalar sırasında da akademisyenler tarafından da dile getirildi. Bu kavram yerine 'kanunla ihtilaf halindeki çocuk' kavramı dünya literatürüne girmiş durumda. Yeni bir kanun yapılırken o kavramı tercih edilmesini ve tanımlar maddesinde bu yönde değişiklik yapılmasını öneriyoruz.

BAŞKAN: Madde hakkında başka söz isteyen? Buyurun.

RECEP DOĞAN (Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Temsilcisi) Maddenin genelinde bize bir 3 dakikalık özet yapma imkanı verirsiniz çünkü bu çok önemli ve Çocuk Esirgeme Kurumunu yeniden yapılandıran bir şey. Bizim tekliflerimiz çok kısa ve sade olacak.

Şimdi burada suça sürüklenen çocuk ile korunma ihtiyacı içinde çocuk ayrımları yapıyor. Bunlarda problem yaratabilecek kısım suça sürüklenen çocuk kısmı. Bu tasarının kendisi aslında esas itibarıyla 2253 sayılı Çocuk mahkemelerinin Kuruluş ve Yargılama Düzeni hakkındaki Kanunu yeniden düzenleyen bir kanun. Bu tasarı bize geldiğinde adı Çocuk Mahkemeleri kanun tasarısıydı; fakat her ne olduysa Başbakanlığa gitti ve döndüğünde Çocuk Koruma Kanunu olarak geldi. Takdir edersiniz ki iki tasarı arasındaki fark dağ ile ova arasındaki fark kadar açık. Biz umduk ki, Çocuk Koruma Kanunu olarak bu geldiğinde çocukları korumaya yönelik kodife edilmiş bir kanun tasarısı elimize gelecek, fakat bu gelmedi.

Burada yapılan şey şu; Mevcut 2253 sayılı Yasayı 10/3 üncü maddesindeki tedbir kararları, bu bunun hukuki dayanağı da oldukça tartışmalı ve buna ilişkin kuruluşların açılması bu çocukların bakımı, islahı, görevleri Çocuk Esirgeme Kurumuna veriliyor. Halen hazırda mevcut 2253 sayılı Yasa ve bu yasanın 42 ve 43 maddeleri bu görevleri Adalet Bakanlığı veriyor. Dikkatinize çekerim, bu kanunun yayın tarihi 1979. 1979 tarihinden bu yana 26 yıldır beklenen yapılmayan işlerin tamamını Çocuk Esirgeme Kurumu tarafından yapılması isteniyor. Bu 26 yıldır yapılmayan işlerin altı ay içerisinde Çocuk Esirgeme Kurumu tarafından yapılması ve buna ilişkin işlerin de nasıl yapılacağını Adalet Bakanlığı tarafından çıkarılacak bir yönetmelikle ortaya konulacağı söyleniyor. Eğer Adalet Bakanlığı bu işi 26 yıldır yapmadıysa bizden bu işi altı ay içerisinde yapmamızı nasıl bekliyor?

BAŞKAN: Sizde çok iyi yapıyorsunuz zaten?

RECEP DOĞAN: Biz yapamıyoruz zaten.

BAŞKAN: Hiç bir şey yapmıyorsunuz. Maddeyle ilgili düşüncelerinizi söyleyin siz.

RECEP DOĞAN: Biz, efendim kendilerine öneri olarak, gerçi siz şu anda oyladınız tasarı üzerinde görüşülmeye devam edilmesi şeklinde. Biz üçlü bir sistem öneriyoruz. Bu üçlü sistemimizde diyoruz ki, çocuğun uğradığı veya yaptığı suçun derecesine bağlı olarak bir uyumsallaştırma mekanizması geliştiriliyor. Özellikle fuhuşa bulaşmış ve hırsızlığa bulaşmış çocuklarda oldukça yaygın. Diyoruz ki, biz suçun yarattığı travmanın derecesine bağlı olarak üçlü bir sistem öneriyoruz. Eğer çocuk sürüklenme aşamasındaysa, alalım rehabilite ederiz, çocuk geçiş sürecindeyse, yine rehabilite ederiz, ama, bize gelen tedbir kararlı çocukların çoğu artık profesyonelleşme aşamasında ve biz bu üçlü sistemi önerirken diyoruz ki dış güvenlik kolluk kuvveti, iç güvenlik Adalet Bakanlığı, içerideki bakım ve tedbiri bize ait. Böyle bir sistem öneriyoruz. Bunun önergelerini de biz ben şahsen kendi adıma konuşayım, ben altı aydır uykum kaçıyor. Bu konuya ilişkin devletin parasıyla ihtisas yapmışım, yetim fukaranın parasıyla ben eğitim görmüşüm, İngiltere sistemini sunuyorum, alt komisyonda kimsenin dinlediği yok.

BAŞKAN: Şimdi bak sevgili kardeşim, hukukçu olduğunuzu söylüyorsunuz. Önce burada nasıl konuşulması gerektiğinden işe başlamız lazım.

RECEP DOĞAN: Uslubum için özür dilerim.

BAŞKAN: *Bir dakika, bir dakika kardeşim. böyle kafana estiği gibi burada böyle konuşamazsın. Önerilerini arkadaşlarımız almışlardır. değerlendirmişlerdir, uygun gördükleri olmuştur, görmedikleri olmuştur. Siz bu kadar biliyorsunuz da Çocuk Esirgeme Kurumunu bir islah etseydiniz kanundan önce. Çocuk Esirgeme Kurumuyla ilgili bu kadar şikayetler var, onlar sizin altı aydır uykunuzu kaçırmıyor mu?*

RECEP DOĞAN: *Kaçırıyor efendim.*

BAŞKAN: *Orada siz bir şeyler yapmaya çalışsaydınız.*

RECEP DOĞAN: *Verdik efendim.*

BAŞKAN: *Arkadaşlarımız değerlendirmede mi, tartışmadı mı?*

RECEP DOĞAN: *Efendim, tartışmaya alınmadığı açık. Hatta şöyle bir şey var. Üzerlerinde uzlaştığımız. değiştirilmesi konusunda fikir birliğine vardığımız maddeler bile önümüze gelen metinde geçmemiş, geçmedi ki, CHP milletvekili komisyon üyeleri muhalif kalmışlar. Neden muhalif kaldıkları konusunda gözle görülür, ele tutulur dayanakları var. Mesela izleme tedbir diye bir tedbir koyduk. Bunun içerisinde yer alması konusunda uzlaştık. Bu olmadı. Ondan sonra bir başka konuda işbirliği üzerinde durduk. Buda olmadı.”*

Analiz : Bu sözler, bir annenin feryadı gibi yankılanıyor. Seda Akço'nun önerisi, "kanunla ihtilaf halindeki çocuk" terimiyle çocukların damgalanmasını önlemek istiyor – ama reddediliyor. Seda Akço, tasarının 1. maddesindeki "suça sürüklenen çocuk" kavramını eleştirerek, bunun uluslararası literatürde kullanılmayan ve hukuka uygun olmayan bir terim olduğunu vurgular. Öneri olarak, dünya standartlarında kabul gören "kanunla ihtilaf halindeki çocuk" ifadesini tercih etmeyi savunur. Bu eleştiri, kavramın damgalayıcı niteliğine işaret eder ve Çocuk Hakları Sözleşmesi (ÇHS) gibi uluslararası normlarla uyum vurgusu yapar. Konuşma, akademik tartışmalara dayalıdır ve tasarının hazırlık sürecindeki eksiklikleri öne çıkarır. Bu, hukuki terminolojinin kültürel ve dilsel uyumunu sorgulayan bir yaklaşımdır, ancak başkan tarafından hızlıca geçiştirilmiştir.

Recep Doğan ise , tasarının adının değişimini (Çocuk Mahkemeleri Kanunu'ndan Çocuk Koruma Kanunu'na) eleştirerek, bunun koruma odaklı bir kanun beklentisini karşılamadığını belirtir. 1979 tarihli 2253 sayılı Kanun'un yükümlülüklerini SHÇEK'e devretmesini hukuki dayanağı zayıf ve pratik olarak imkansız bulur. Öneri olarak, suç travmasına göre üçlü bir sistem (dış güvenlik: kolluk; iç güvenlik: Adalet Bakanlığı; bakım/tedbir: SHÇEK) sunar ve İngiltere modelini referans verir. Konuşma, kurumlar arası gerilimi yansıtır; başkanın müdahaleleri (örneğin, "Hiç bir şey yapmıyorsunuz") tartışmanın duygusal ve çatışmalı geçtiğini gösterir. Bu kısım, tasarının hazırlık sürecindeki şeffaflık eksikliğini ve kurumların hazırlıksızlığını vurgular.

Recep Doğan'ın uykusuz geceleri, "altı aydır uykum kaçıyor" diye haykırışı, sistemin 26 yıllık ihmali yüzümüze vuruyor. Bu, kötülük: Çocukları korumak yerine, yükü SHÇEK'e atan bir bürokrasi. Cehaletlerini örterken Başkan'ın azarlaması ise, tartışmayı susturmanın zalimliği – öneriler dinlenmiyor, çocuklar unutuluyor.

Devamında, Adalet Bakanlığı Temsilcisi Niyazi Güney'in savunması geliyor, saat 12.00'ye göre:

“BAKANLIK TEMSİLCİSİ NİYAZİ GÜNEY: *Efendim, biz bakanlık olarak uluslararası gelişmelere de paralellik arz edecek biçimde tüm çocuk hukukuna ilişkin bütün düzenlemelerin bir çatı altında toplanması amacı ile 50 kişiden oluşan bir komisyon oluşturduk, yaklaşık üç yıl önce.. Seda Hanım da zanediyorum, o komisyonda bir üyesidir... Prof. Dr. Ali Naim İnan başkanlığında kurulan bu komisyon iki yıl çalıştı ve hazırladıkları metinleri bize ilettiler. Bizde bunları kodifike ettik, kanun tekniğine uygun biçimde hükümete sunduk. Bakanlar Kurulu, Sayın Temsilci arkadaşımızda bağlı*

bulunduğu Devlet Bakanı tarafından da – tezekkür edilmek suretiyle fikri açıklanmak suretiyle -bir tasarı meydana getirildi. Şimdi çocuk hukuku ile uğraşan akademisyen arkadaşlarımız bazı İngilizce tercümeleri alarak kanunla ihtilaf halinde. Şimdi “kanunla ihtilaf halinde olma” ibaresi terimi doğru bir terim mi dir. Değil mi dir.?.. Bu belki İngiltere’de Almanya’da Fransa’da doğru olabilir.. Kendi dil etimolojisi içerin de. Ama bu bize tercüme edildiği zaman kanunla ihtilaf halinde çocuk.. Bunun manası nedir. Bir çocuk suç işleyem mi. Yani bir çocuğun suç işleyemeyeceği varsayımına dayanılarak bir düzenleme yapılabilir mi? **Ancak biz suça çocuğun kendi iradesi ile suçu işlemediği gerçeğinden hareketle “suça sürüklenen” ibaresi kullanıyoruz. Veya “suça itilen çocuk” ibaresi kullanıyoruz. Bunların iradelerinin tam olarak teşekkül etmediği gerçeğinden hareketle.** O itibarla burada yurt dışında bir takım çocuk hukukuna ilişkin araştırmalar yapan arkadaşlarımız bu tasarının hazırlanması aşamasında baştan itibaren böyle bir takım terimler üzerinde bu şekilde dayatmalarda bulundular arkadaşlarımız. Biz bunu yanlış olduğunu ifade ettik.... “Kanunla ihtilafa düşmek” ne demektir.? Kanunla ihtilafa düşülmez. Kanunu bir gerçek kişi değil kanunla bir tüzel kişiliği, bir gerçek kişiyi karıştırmak olur. Kanunla ihtilaf halinde çocuk.. Çocuk da suç işler. Ama çocuk kendi iradesiyle işlemez, henüz oluşmamıştır. Ama çocuk sürüklenmiştir, itilmiştir..... Şimdi bu bizim tasarılarımızdan bir tanesi bu.. Öbürü, uluslararası çocuk kaçırmanın hukuki veçhelerine dair kanun tasarımız var yine bu paket içerisinde... Şiddet mağduru çocukların korunmasına ilişkin bir tasarımız var. Yine bu paket içerisinde Çocuk Esirgeme Kurumu teşkilat kanunda korunmaya muhtaç çocuk tanımı yapılmış, Tanımlar maddesinde ve aynı kanunun 4.maddesinde de burada korunmaya muhtaç çocuklara ilişkin sosyal hizmetler ancak bu kanunla kurulan kurum tarafından yürütülür. Dolayısıyla SHÇEK yürütmektedir. Ayrıca Adalet Bakanlığının yükletilen hükümlü çocukların veya hakkında herhangi bir tedbir uygulanan çocuklarında korunmaya alınması onların rehabilite edilmesi, islah için öngörülen kurumların Adalet Bakanlığı tarafından kurulmaması nedeniyle bu görev SHÇEK tarafından yürütülmektedir. İkisi de Devletin kurumudur. SHÇEK bu işin uzmanlarında yer aldığı, görev aldığı ihtisaslaşmış bir kurumdur. Bugün her ne kadar amacına uygun bir biçimde hizmet üretilmiyor ise de bu konuda Devletimiz tektir. Kurumlar kamu kurumudur.. Adalet Bakanlığında ayrıca bir kurum kurmak yerine bu konuda uzmanlaştığını kabul ettiğimiz uzmanların çalıştığı bir kurumun yapısını genişletmek yeniden yapılandırmak suretiyle buraya verilmesi daha uygun olur düşüncesiyle bu tasarı hazırlanmıştır. Ayrıca şunu tekrar ifade ediyorum sayın Başkanım bu bir Bakanlar Kurulu tasarısıdır. Buraya gelen arkadaşlarımız eğer kamu kurumunu temsil ediyorlarsa kendi Bakanlarında ayrı olarak konuşuyorlar. Teşekkür ediyorum..... Burada Çocuk koruma Kanunu ile Çocuk Mahkemeleri Kanunu biz birleştirdik....”

Analiz ; Niyazi Güney, tasarının hazırlık sürecini savunur: 50 kişilik komisyon, Prof. Dr. Ali Naim İnönü başkanlığı ve üç yıllık çalışma. "Kanunla ihtilaf halinde çocuk" terimini dilsel ve hukuki olarak uygun bulmaz, "suça sürüklenen" veya "suça itilen çocuk"u çocuğun iradesizliğini vurgulayarak tercih eder. SHÇEK'in görevlerini kurumlar arası verimlilikle gerekçelendirir ve tasarının Bakanlar Kurulu ürünü olduğunu belirtir. Bu konuşma, uluslararası gelişmelere uyum iddiasını taşır ancak eleştirileri "dayatma" olarak niteler. Analiz olarak, bakanlık merkezli yaklaşım, diğer kurumların katkılarını dışlayıcı görünüyor ve terminoloji tartışmasını kültürel bağlama indirgeyerek geçiştiriyor.

(Not:Her iki tanımın ÇKK da yer almasına da gerek yoktur.Cezalandırmayı öne çıkaran bakışla gençlik dönemin yok sayılması ve hukuktan arkasından nasıl dolanıp kıf hazırlama ile uzaklaşmanın da ilk adımındır. Aynı bir ceza kanunu gibi bir talepte halen yoktur. Kaynak kanun ve sistem açısından yurttaşlık hukukunda vesayet hukuku bağlamında bir asırdan beri var olan “resmi vesayet kurumu” ile öne çıkarılan “Gençlik Dairesi/Jugendamt) şeklinde ki yapı söz konusudur.Gelişmeler için 1942 yılında Türk dünyasına yapılan çeşitli uyarılar ve bilgiler ise halen dikkat edilmemektedir. Bu bilgiler ve hafıza ele alındığında hukuktan nasıl uzak olmanın da bir kanıtıdır. Ayrıca İtalya (Rocco) Ceza Kanunu, 1930 yılında ki dönüşüm ve gelişmenin

parçasıdır. Bu insancıl/humaniter bakış ve dönüşümde yargıçların ve de hukukçuların gücünün kullanılmasını sınırlamak amacıyla özellikle sosyal inceleme dahil araçları ile adalet hedeflenmiştir. Böyle bir dönemsel açıdan sahip olan bakışla 1945 yılında Adalet Bakanlığın da çocuklar için hazırlanan tasarının gerisinde olması çocuklar için önemli bir ayıptır. Diğer önemli bir kanıttır. İnsan eksenli ve insancıl bakıştan uzaklaşma aynı zamanda sosyal hizmetlerin anlamaması ile de doğrudan ilgilidir. Çünkü 2. Dünya savaşında insan ghaları ile evrensel boyut arasında Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve Avrupa Sosyal Şartı gibi koruma boyutu ile ilgili gelişmeler ise diğer önemli dönüş noktasıdır. Ancak bu gelişme ve dönüşmelere direnme dahil bu yönde ki bilgi eksikliklerin ötesinde bilgi kirlenme, körleşme ve cehalet ise hem insan haklarını, sosyal haklarını hemde çocuk haklarını halen engellemektedir. Günümüzde öne çıkan evrensel değerlerin korunması arasında UNICEF gibi aktörlerle birlikte gerçek bilgilerin körleştirilmesi gibi çabalar 2005 yılından beri söz konusudur. AB projeleri ile halen "sosyal çalışma görevlisi", "adli destek görevlisi" çocuk hakları açısından söz konusu olan "Sosyal Çalışma Görevlileri için Eğitim Kitabı" hem adalet hemde sosyal hizmet için KARA LEKE olup adaletsizlik için hukukun hiç sayılmasının somut KANITIDIR: Böylece ÇİM ve AGO gibi kanunlaşmamış uygulamalarla çocukların nasıl araç ve araçsallaşmanın da örneğidir ÇKK. SHU Nihat Tarımeri)

Niyazi Güney'in sözleri, bir savunma gibi görünse de, altında yatan bir kötülüğü ifşa ediyor: "Suça sürüklenen" terimi, çocuğun mağduriyetini kabul ediyor ama pratikte ne değişiyor? Adalet ve çocuğa karşı sığ bakışını perdeliyor. Komisyon çalışmaları, uluslararası standartlar bahane edilerek yerel ihmalleri örtüyor. SHÇEK'e yüklenen görevler, 26 yıllık gecikmeyi unutturuyor – bu, devletin kendi çocuklarını terk etmesinin zalimliği. Yasanın son şekli, Adalet Bakanlığı'nda hazırlanmış, kurumların bilgisi dışında; bu opaklık, bir kötülük ağı örüyor.

Yeni sağlanan bilgilerden ve devam eden metinler, tartışmanın derinliğini artırıyor. Recep Doğan'ın önerileri reddediliyor, Niyazi Güney savunmasını sürdürüyor: "Dereceye bağlı olarak üçlü sistem... Dış güvenlik kolluk, iç güvenlik Adalet, bakım bize." Ama dinlenmiyor. Güney, "Çocuk sürüklenmiştir, itilmiştir" diyor, ama sistemin kendisi itici güç değil mi? Bu kelimeler, bir çocuğun gözlerindeki korkuyu çağırıştırıyor – fuhuşa, hırsızlığa sürüklenen minik bedenler.

(Not; 1926 yılında kaynak kanunlara dayalı olarak İtalya (Zanardelli) Ceza Kanunu 765 sayılı, Türk Ceza Kanunu olarak aynen uyarlanırken İsviçre Yurttaşlık (ZGB) Kanunu, Türk Kanunu Medenisi de aynen uyarlanmıştır. Dolayısıyla Roma Hukuk sistemin bir parçasıdır. Birleşik Krallık dahil Anglo Sakson sistem ile de ayrılmaktadır. Bu farklılıkla birlikte Birleşik Krallıkla ilgili gelişmeler de üretilen olgu ve durumun adlandırılması "child in conflict with the law / Kind im Konflikt mit dem Gesetz" şeklindeki kavramlaşmış olup, Türkçe ye "kanunla ihtilaf halinde çocuk" şeklinde kavramlaştırılması istenmektedir. Kamusal tutum ve davranışa yönelik bu "olgu" ve yerine çocuklara odaklandığı tezin ve içinin Çocuk hakları Sözleşmesi ve Avrupa Sosyal Şartı açısından doldurulmaması ve Pekin Kuralının dikkate edilmemesi, karşı tezi de beslemiştir. Çocukların rüyalarının çalınması için yapılan tartışmalar, masumiyet karinesi aykırılı ve damgalama tutanaklarda da yansımaktadır. Somut kanıtlar arasında olup bir taraftan sanki insancıl bakış özentisin de ki olanlar ile, 1889 tarihli çağın ötesi bakışla cezalandırmayı veya fail yerine fiile odaklanan bir iradenin, çocuklarda yetişkinler gibi öne çıkarıldığı tez öne çıkarılmasıyla "adalet" adına lekeleme ve çocukların damgalaması süre gelmektedir. Vicdanların sorgulanmasını engellemek amacıyla da insancıl bakış özentiler ise daha sonra cezalandırma odaklı uygulamalarında parçası olarak 20 seneden beri adaletetsizliğin parçası olabilmektedirler. Diğer taraftan bu olguda ve gelişmede özellikle sosyal hizmetlerin yozlaştırılması amacıyla üretilen "sosyal çalışma görevlisi", "adli görüşmeci" ve en son olarak "adli destek görevlisi" gibi dünyada karşılığı olmayan araçlar ile çocuk ve gençlere yönelik adalet yönetiminde, adalet için var sosyal hizmet ile var olan bir yapının, olgunun ve öneminin dikkat edilmemesi ise diğer insanlık sorunudur. Avrupa Konseyinin sosyal çalışmacılar için üstenilen insan hakları ile ilgili görevin hakların bu şekilde engellenmesi aynı zamanda hesapverilebilirliği de halen engelleyebilmektedir.

Türkiye açısından ise Kıta Avrupasındaki Roma Hukuk sistemi ve kaynak kanunlara kaynaklık ve gelişmelerin özellikle 1945 lerden sonra dikkat edilmemesi ile Anglo Sakson sisteme heveslendiği bir şekilde görülmektedir. Yapısal boyutları ve sosyal hizmetler ile ilişkilerin körleşmesiyle üretilen kargaşanın da yansımaları ile "suça sürüklenen çocuk" şeklinde ki tanım, hukuksal değil öncelikle bürokratik beceri olarak

ortaya çıkmaktadır.. Adalet yönetim açısından öncelikle sorgulanan ve hesap verilebilirlikle öne çıkan masumiyet karinesini de bu şekilde anlamasızlaşması da sağlanabilmiştir. Adalet yönetiminde ki araçlarla ortaya çıkan tutum ve davranış bağlamında neden ve sonuçları da içeren “olgu” ve sorumlulukta perdelenmektedir. Suça ve çocuğun kendi iradesi ile suçu işlemediği gerçeğinden hareketle “suça sürüklenen” ibaresi kullanılması ve/ya “suça itilen çocuk” ibaresi kullanıyoruz şeklinde açıklama ile bu damgalama da özellikle sosyal ortam ve yaşam koşulları ile ilgili bilginin dikkat edilmemesi için yapılan çabalar ve bu yönde ki bilgiler ise somut KANITLARDANDIR: Sosyal ortam ve yaşam koşulları ile yetkinlik aramak yerine gençlik dönemleri dahil sebep ve sonuçların ve etkenlerin yok sayılması amacıyla iradelerinin tam olarak teşekkül etmediği gerçeğinden hareketle hukuksal kılıf oluşturma her şeyin önüne çıkabilmiştir.Bir asırdan beri cezalandırma yerine insancıl bakışın karşı tez ile de doğrudan yetişkinler gibi bir irade arayışı aslında çağın ötesi bakışında yansımasıdır..

Bu irade için sosyal çalışma görevlisi gibi dünyada karşılığı olmayan araç ile sosyal incelemenin yozlaşması Pekin Kuralına rağmen da mümkün olabilmıştır.Asgari standartlara dayalı kurallara uygun yargıçlar dahil karar verenler için sahip olan gücün korunması , çocukların korunmasının da önüne çıkabilmiştir. İnsancıl bakıştan nasıl uzak olduğu , tutanaklarda bu şekilde savunulurken önyargı ile birlikte suç gibi davranış içinde olabilecek çocuklar için söz konusu kanunlarla ağır cezalara maruz kalmaları bu şekilde halen sağlanabilmiştir. İnsancıl bakış ve insan hakları özentisi içindekiler tezlerini ÇKK dan sonra terk ettikleri gibi ortaya çıkan tanım dahil benimsenmesi ile çocukların hukuksal açıdan savunmasız bırakılmasını sağlayabilmiştir. Hesap verilebilirlik dahil adil yargılama boyutu da yok sayılabilmıştır. Tanım ve kavramlar dahil ÇKK ile masumiyet karinesi için “çatışma” içinde olması ve korunma boyutunun engellenmesine yönelik çeşitli aktör ve katkılarla 20 seneden beri bir sürelilik ve kötülükler ise devam etmektedir. Böylece adalet yönetiminde ki sosyal hizmet ve kamusal açıdan sosyal ,hukuksal koruma boyutunu önlemeye yönelik kanunlarla oluşturulan kavramsal kargaşa ve ve durum bu şekilde ortaya çıkarken adalet adına söz konusu araçlar dahil çocuk ve gençler için özellikle “çatışma” halen bu şekilde süre gelmektedir..Doğru bilgi ve gerçeklikten koparak insan hakları ve çocuk hakları adına sosyal hizmetle ile de halen “çatışma” içindedir.İnsancıl bakış ve insan hakları dahil değerlerinin içinin doldurulması ve kötülüklerle mücadele etmek yerine bu eksiklik ve özentilikle olgusal ve kavramsal açıdan kavramın ve sistemin yozlaşmasına yapılan ortaklık kötülüklerin en kötüsü olabilmektedir.Vicdanların körleşmesi ,sistemin bu araçlarla çürümmesine neden olup suça etkenler arasında ki sosyal ortam ve yaşam koşulları gibi etkilerin dikkat edilmemesi amacıyla halen hukukun arkasından nasıl dolandırıldığı bu her türlü beceri için yüzleşmek henüz ve halen yoktur.

İnsan hakları ve çocuk hakları ile ilgili görevlerini yerine getirmek yerine özellikle özentilikle ve eylemsizlikle Pekin Kuralları ve Avrupa Sosyal Şartı ‘daki haklara ulaşımın bu şekilde engellenmesi aynı zamanda adaleti ,hukuk ve insanlığı hırpalayabilmektedir.

Doğru bilgi ve gerçeklik ile yüzleşirken aslında yetişkinler zaman içinde herşeye alışır.Uzlaşmaya ve aldatılmaya da alışır .Çocuklar ise bu alışkanlık içinde değildir.Çocuklar için bir öykü de söz konusudur.İki terzinin imparator için yeni bir takım diktiği,ama aslında olmadığı “İmparatorun yeni Giysileridir.” masalına masala göre İmparator hiçbir şey giymiyor,tamamen çıplak ama herkes ,yani yetişkinler ,ona ne kadar muhteşem olduklarını söylüyorlar,ta ki bir çocuk “Ama o tamamen çıplak” diye bağırınca kadar.Bu öykü komik ama anlamlıdır. Söylenmeyen birkaç gerçekler de vardır.Ancak çocuklar olanları çok net görebilmektedir. Çocukları kandırmak yerine bir çocuk çıkıp “kral çıplak” diyebilmesi halen Türkiye de beklemektedir.

“Çatışma”kelimesi ise (Latince configere ,”buluşmak,/savaşmak”; kelimesinden gelir) kişilerin veya grupların , kişilerin içinde veya arasında kabul edilemez tutum , beklenti , çıkar veya hedef farklılıklarının ortaya çıktığı durumları ifade eder.”İhtilaf” kelimesi vurgusal açıdan da eksiktir. Aynı zamanda kişi,kendisi dahil ailesi olmak üzere “çatışma” içinde olurken ÇKK gibi bir kanunda iki ayrı tanım da yer almasına gerek yoktur. Çatışma aynı zamanda çözümlerini aşama aşama aşabilmektedir.Bu açıdan adalet yönetiminde ki “şüpheli “ sözcüğü “yeter. Masumiyet karinesi içinde önemli olup ispat edilmemesine rağmen “suça sürüklenen” şeklinde hüküm ile başta ispatlanmış bir durum, hukuktan kopan bir durumu öne çıkarmaktadır. Ayrıca evrensellik ve insancıl bakış sürecinde gençlik suç bilimi için bir kavramlaşma söz konusu olup gençlik suçluluğu her alanda öne çıkmaktadır.Ancak Türkiye de halen gençlik suç bilimi olmadan ve gençlik evresini yok sayarak ve de sosyal hizmeti anlamadan böyle bir kavramlaşma aksine sadece polemiğe ve adaletsizliğe

katkı verebilir.Bu süreçte hukuk dünyası gerçeklerle karşılaşmaması için bir korku içindedir. Adalet yönetiminde insan hakları,sosyal haklar ve çocuk hakları açısından korumaya yönelik görevin, kanunlarla engellenmesi ve anayasa uygun olmayan kanunların öne çıkarılmasında ki aktörlerden CMK Avukatları,sosyal çalışma görevlileri,adli destek görevlisi gibi görevler de bu "çatışma"nın temel parçasıdır. Hukunun yanında olup taraf olmak yerine hukuka uygun olmayan kanunları korumak hukuksal korumayı ve insanlığı da engellemektedir. Çocukların sesleri de kısılmaktadır.Adaletin hiç sayılması için eylemsizlik ve sessizlik hali adaletsizliği ve hukuksuzluğu ve de kötülükleri besler. Bu süreçte Unicef tarafından hazırlanan "Sosyal Çatışma Görevlileri için Eğitim Kitabı " bu yöndeki kötülüklerin somut örneklerindendir.ÇKK'nın önüne çıkarılması ve körleştirme için eğitimlerle yapılan ortaklık, adaletin beklenmesini de engeller.Sorunun parçası olması ile çocuklar için adalet yerine kurbanlaştırmanın ve de ihlallerin süre gelmesi insanlığın bitmesine neden olur..Tüm çocuklar daha iyi bir dünyayı halen hak etmekte olup özellikle TCK/31 ve ÇKK ile özgürleri tehdit içinde olup gelecekleri ve rüyaları çalınmaktadır. Çocuklara ve topluma umut verebilmek için mücadele etmek çocuklar özellikle hak ediyor. SHU.Nihat Tarimeri

https://en.wikipedia.org/wiki/Timeline_of_young_people%27s_rights_in_the_United_Kingdom

Genel Raporlama

****Terminoloji Sorunu:**** "Suça sürüklenen çocuk" damgalayıcı bulunurken, uluslararası alternatifler önerilir.

-Kurumsal Gerilim:**** SHÇEK'in yükümlülükleri ve Adalet Bakanlığı'nın rolü çatışma yaratır; 26 yıllık gecikme vurgulanır.

****Süreç Eksiklikleri:**** Tasarının ad değişikliği ve komisyon önerilerinin yansımaması, şeffaflık sorununu gösterir.

****Genel Değerlendirme:**** Tutanak, 2005 yasama sürecinin katılımcı olmayan yapısını yansıtır; ÇKK'nin kabulünden (2005) bugüne (2025), kavram hala eleştirilmekte olup, çocuk haklarında reform ihtiyacı devam eder. Bu belge, tarihi bağlamda mağdur hakları ve çocuk koruma politikalarının evrimini anlamak için değerli bir kaynaktır.

Bir Kötülüğün Anatomisi

Bu tutanak, salt bir belge değil; bir vicdan mahkemesi. Seda Akço'nun sesi, bir annenin yalvarışı: Çocukları "suça sürüklenen" diye damgalamak, onları daha baştan mahkum etmek. Alternatif terim, uluslararası bir umut ışığı, ama reddediliyor – neden? Çünkü sistem, korumak yerine yargılamayı seviyor. Bu, kötülük: Masumiyeti ezmek.

Recep Doğan'ın çığlığı, en acısı: "Ben altı aydır uykum kaçıyor... Yetim fukaranın parasıyla eğitim görmüşüm." Bu adam, İngiltere sistemini sunuyor, üçlü mekanizma öneriyor – kolluk, Adalet, SHÇEK işbirliğiyle rehabilitasyon. Ama altı komisyonda "kimsenin dinlediği yok." Başkan'ın azarlaması, "Kafana estiği gibi konuşamazsın," bir zalimlik simgesi; öneriler çöpe atılıyor, CHP muhalefeti görmezden geliniyor. İzleme tedbiri, işbirliği... Hepsi unutuluyor. Bu, sistemin kötülüğü: İyi niyetlileri susturmak, çocukları yalnız bırakmak. 1979'dan beri yapılmayan işler, altı ayda SHÇEK'e yükleniyor – bu, bir cinayet gibi planlı bir ihmal.

Niyazi Güney'in savunması, buz gibi: 50 kişilik komisyon, iki yıl çalışma... Ama sonuç? "Suça itilen çocuk" terimi, çocuğun iradesizliğini kabul ediyor, ama pratikte kurumlar ayrı düşüyor. SHÇEK uzman ama "amacına uygun hizmet üretemiyor" – neden? Çünkü devlet, birliği değil bölünmeyi seçiyor. Bu birleşme, Çocuk Koruma ve Mahkemeleri'ni kaynaştırmak, ama bugün hala ayrılık var. Kötülük burada: Uluslararası "dayatmalar"ı bahane edip, yerel travmaları derinleştirmek.

Çocukların ve Gençlerin Kırık Hayalleri: 2005'ten 2025'e Bir Sistem Kötülüğünün Ağlayışı

Dışarıda güneş batarken, yüreklerimizde bir karanlık büyüyor. Yıllar önce, 2005'te TBMM Adalet Komisyonu'nda yankılanan umut dolu sesler, bugün hüznünlü bir sessizliğe gömülmüş durumda. "Çocuk Koruma Kanunu" denen o yasa, çocukların masumiyetini kurtaracaktı; ama ne yazık ki, onları suça sürükleyen bir girdaba teslim etti. Şimdi, Adalet İstatistikleri 2024 de yer alan verileri ve uluslararası hukukun acımasız aynası, bu sistemin nasıl bir kötülüğe dönüştüğünü gözler önüne seriyor. Her rakam, her kelime, bir gencin çaresiz çığlığı; her ihmal, bir ailenin gözyaşı. Bu yazı, o belgelerdeki bilgileri aynen yansıtarak, duyguların en derin yerinden bir ağıt yakıyor – çünkü bu, sadece bir analiz değil, insanlığın vicdanına bir isyan.

2005'ten 2024'e Tutanakların ve Verilerin Hüznünlü Yankısı

2005'te, muhtemelen TBMM Adalet Komisyonu'nda Seda Akço'nun sesi titriyordu: "Suça sürüklenen kavramının literatürde kullanılmayan bir kavram olduğu bu kanunun hazırlama çalışmalarında da dile getirilmişti. Ayrıca hukuka da çok uygun bir kavram değil...Recep Doğan ise uykusuz gecelerini haykırıyordu: "Ben altı aydır uyum kaçıyor... İngiltere sistemini sunuyorum, alt komisyonda kimsenin dinlediği yok." Niyazi Güney ise savunuyordu: "Biz suça çocuğun kendi iradesi ile suçu işlemediği gerçeğinden hareketle 'suça sürüklenen' ibaresi kullanıyoruz." Ama o günler, umutla karışık bir çaresizlikti. Şimdi, 2024 verileriyle o çaresizlik, bir felakete dönüştü.

"Çocuk Adaleti" Yanılgısından Gençlik Adaletine: 2024 Verileri ve Uluslararası Hukuk Bağlamında Türkiye'deki Sistemik Krizin Analizi" makalesi, bu felaketi gözler önüne seriyor. TÜİK ve Adalet Bakanlığı verileri, 2024'te "suça sürüklenen" 202.785 çocuğu kayıtlara geçirmiş. Yaş dağılımı yürekleri dağılıyor: 5.863 (0-11 yaş), 51.116 (12-14 yaş) ve 145.691 (15-17 yaş). Evet, %71'i 15-17 yaş grubu – bu, "çocuk suçluluğu" değil, "gençlik suçluluğu"nun çığlığı. Sadece 2024 Adalet Bakanlığı verilerine göre, Cumhuriyet

Başsavcılıklarına 322.149 suça sürüklenen çocuk ,322,219 dosyası ile geldi; toplam 665.241 suç,Bu veriler arasında %52.7'si kovuşturmaya yer olmadığı, %40.5'i kamu davası ile sonuçlandı. Cumhuriyet Başsavcılıkları, 565.595 vaka kaydetmiş; %47,8'inde kovuşturmaya yer yok, yani yüz binlerce masum çocuk "suçlu" damgası yemiş. Ceza mahkemelerinde 177.907 çocuk (411.963 suç) yargılandı; %28.4 mahkumiyet, %19 beraat. Yaş dağılımı: %75'i 15-17 yaş, %85 erkek. Suç türleri arasında yaralama (%37.8) ve hırsızlık (%25.2) ön planda; uyuşturucu suçları genel bir artış gösteriyor.

Diğer bir veriye göre soruşturma evresinde 483 016 çocuk ve 665 241 suçla birlikte yer alırken 96.987 çocuk ceza mahkemelerinde yargılanmış, %49'u (47.391) çocuk mahkemeleri yerine asliye ve ağır ceza mahkemelerinde... 1979'dan beri yetersiz kalan sistem, gençleri yetişkin cehennemine atmış. **Soruşturma ve kovuşturma evresinde toplam 660 923 çocuk ve genç için ayrı ayrı bir öykü geliştirmiştir.**

2005 Çocuk Koruma Kanunu (ÇKK), sosyal inceleme raporlarını (SİR) zorunlu kılmış, ama uygulama bir kâbus. "Sosyal çalışma görevlisi" muğlak tanımı, diplomalı olmayan pedagogların şarlatanlığına dönüşmüş. 1982'de pedagoji eğitimi kalkmış, yerine eğitimsiz kişiler "adli destek görevlisi" olmuş. BM Çocuk Hakları Sözleşmesi (ÇHS) Madde 3 ve 40, Pekin Kuralları Madde 16, Avrupa Sosyal Şartı (ASS) Madde 7, 14, 17 ihlal edilmiş. Adalet Bakanlığı, bu yozlaşmayı düzeltmek için adım atmamış; SİR'ler, liyakatsiz ellerde gençlerin geleceğini karartmış.

Adalet Bakanlığının Acı Dolu Çağrısı ve Günümüzün Trajedisi

Adalet Bakanı'nın açıklamaları yürekleri de burkuyor. En son Keçiören'de Hakan Çakır'ın ölümü, Ahmet Minguzzi'nin kaybı... 4 şüpheli tutuklanmış, ama bu ölümlerin ardında yatan sistemik ihmal ne olacak? Bakan, TCK Madde 31'de ceza indirimlerini gözden geçireceklerini, kötü muamele cezalarını artıracaklarını, SİR'leri zorunlu tutacaklarını, çocuk cezaevlerini ve eğitimevlerini düzenleyeceklerini söylüyor. "Çocuklarımızın suça sürüklenmesini engellemek, ailelerimizin acısını dindirmek için adımlar atacağız" diyor. Ama ya bu adımlar neden 20 yıl gecikti? 15-18 yaş grubu gençler, sistematik ihmalin kurbanı olmuşken, bu sözler bir teselli mi, yoksa bir özür mü?

X'te paylaşılan 18 Ağustos 2025 tarihli gönderi, aynı acıyı tekrarlıyor: "Şiddet kabul edilemez... 18 yaş altı faillerin karıştığı olaylar titizlikle incelenmeli." Ama titizlik nerede? 2024'te adalet yönetiminde ki soruşturma ve kovuşturma evresinde toplam damgalanan 843 148 çocuk ve genç için suç örgütleri gençleri avlıyor, bakanlık "harekete geçti" diyor – ama geç kalan her adım, bir gencin hayatını karartıyor.

Kötülüğün Derin Yaraları

Bu, bir sistemin değil, bir insanlık suçunun ve çürümenin öyküsü. 2005'te Seda Akço'nun yaptığı tanım dahil sosyal inceleme ile ilgili uyarıları çocukları, gençleri damgalamaktan kurtarabilirdi; reddedildi. Recep Doğan'ın üçlü sistemi, rehabilitasyonu sağlayabilirdi; yok sayıldı. Niyazi Güney'in savunması, iradesizliği kabul etse de, pratikte gençleri cezanın kucağına attı. 1982'den beri pedagoji eğitimi yok, SİR'ler şarlatanların elinde. Çocuk mahkemeleri yetersiz, genel mahkemeler gençleri eziyor. Bu, kötülük: Masumiyetin üzerine beton dökmek.

2024 verileri, bu kötülüğün meyvesidir. Yok sayılan ve %71'lik bir oranla suça sürüklenmiş yüz binlerce genç damgalanmış, Hakan ve Ahmet'in ölümleri, sistemin sessiz çılgınlıkları. UNICEF'in eğitim kitleri bile muğlaklığı pekiştiriyor. ASŞ Madde 7 ve 17, ÇHS Madde 3 ve 40, Pekin Madde 16... Hepsi ihlal edilmiş. Gençler, fuhuşa, hırsızlığa, uyuşturucuya itilmiş – ve biz, seyrediyoruz.

Gözyaşlarıyla yazılmış bir isyan da ortaya çıkmış.

Bulgular arasında ;

****Kavramsal Kötülük**:** "Çocuk adaleti" yanılgısı, gençlik ihtiyaçlarını yok saymış. TCK Madde 31, cezayı öne çıkarmış.

****Yozlaşma**:** SİR'ler liyakatsiz ellerde, pedagoji eğitimi 1982'den beri yok.

****Verilerle Trajedi**:** %71 gençlik suçluluğu, 202.785 vaka, 47.391 genel mahkeme yargılaması.

****Uluslararası İhlal**:** ÇHS, Pekin, ASŞ normları çiğnenmiş.

Öneriler ise;

- "Gençlik adaleti" terimi kabul edilsin, TCK Madde 31 onarıcı hale getirilsin.
- SİR'ler yalnızca lisanslı sosyal hizmet uzmanlarına verilsin.
- Çocuk mahkemeleri yaygınlaşsın, ceza son çare olsun.
- Kurumlar arası koordinasyon artsın, ihmal yapanlar cezalandırılsın.

Eylem Çağrısı ise; Gençlerimizin hayalleri, bu sistemin karanlığında solmasın. Hakan'lar, Ahmet'ler bir daha ölmesin. #GençlikÇinAdalet, şimdi bir dua, bir yemin! Bu gözyaşları, bir gün gülüşe dönsün...

Bu, 20 yıllık zehirli ağacın ihmalinin, zehirli meyvesi için UNICEF tarafından “Sosyal Çalışma Görevlisi için Eğitim Kitabı “ gibi üretilen araçla, geliştirilen sistem bu şekilde çürürken, çocukları koruma yerine suça itiyor.

Çocukların Kırık Hayalleri: Avrupa'nın Işığında Türkiye'deki Karanlık

Düşünün, bir çocuğun elinden tutmak yerine, onu "suça sürüklenen" diye etiketleyip zincire vurmaktır... Türkiye'de yüz binlerce çocuk, bu damgalayıcı kavramın altında eziliyor, masumiyetleri çalınıyor, geleceğe dair umutları bu şekilde soluyor. Oysa Avrupa'da, Almanya, İsviçre ve Birleşik Krallık gibi ülkelerde çocuklar "çocuk" olarak görülüyor – korunuyor, rehabilite ediliyor, hakları ön planda tutuluyor. Neden bizdeki sistem çocuklara layık değil? Çünkü bu ülkelerdeki örnekler, adaletin şefkatli yüzünü gösterirken, bizdeki "suça sürüklenen çocuk" yaklaşımı, travmayı katmerliyor, adalet duygusunu yok ediyor. Bu yazı, o örnekleri duygusal bir çığlıkla anlatacak ve sizi uyaracak: Eğer değişmezsek, hangi çocuğun hayatı daha karanlık olacak?

Almanya'da, bir çocuk suça karşılaştığında, sistem "Jugendämter" gibi yerel gençlik refahı yetkilileriyle devreye giriyor – cezadan ziyade eğitim ve reform odaklı. Gençlik adaleti, 14-20 yaş arası çocuklar için "rehabilitasyon"u önceliyor; Sosyal Kod Kitap 14 altında şiddet mağduru çocuklar devlet tazminatı alıyor, periyodik ödemelerle yaraları sarılıyor. Mülteci çocuklar bile ayrımcılığa karşı korunuyor, Eurochild raporunda vurgulandığı gibi, hızlı sığınma süreçlerinde yasal destek sağlanıyor, çocuğun üstün yararı esas alınıyor. 2025'te federal anlaşmada "Çocuk Evi" konseptiyle çocuk koruma güçlendirildi, masumiyet karinesiyle damgalama önlendi. Düşünün, bir Alman çocuğu suç mağduru olduğunda, devlet "sosyal güvenlik" şemsiyesi altında onu kucaklıyor – bizde ise çocuklar "suça sürüklenen" diye yargısız infaz ediliyor, travmaları derinleşiyor. Bu fark, neden layık değiliz? Çünkü Almanya çocuğu "kurban" değil, "hak sahibi" görüyor; biz ise etiketliyoruz, yalnız bırakıyoruz. Çocuklara ve topluma masal okuyor, edebiyat yapıyoruz.

İsviçre'de ise çocuk adaleti, "eğitim" temelli – cezalar toplum hizmeti veya uyarıyla sınırlı, çocuğun "suçlu" değil "korunmaya muhtaç" olduğu kabul ediliyor. Mağdur çocuklar devlet tazminatı alıyor, mali kayıplar ve acı için destek veriliyor; UNICEF işbirliğiyle fiziksel ve zihinsel bütünlük korunuyor. 2025'te çocuk dostu adalet konferansında, Zürih'te çocukların hakları güçlendirildi, mağdur fonuna katkılarla uluslararası destek sağlandı. Eurochild raporunda İsviçre'ye dair sınırlı bilgi olsa da, çocuk merkezli adalet deklarasyonu ile "hak sahibi" yaklaşımı vurgulanıyor – damgalama yok, rehabilitasyon var. Bir İsviçreli çocuk, suça temas ettiğinde, sistem "önleme" diyor, aileyle işbirliği yapıyor; bizde ise "suça sürüklenen" etkiyle toplum dışına itiliyor, yalnızlıkta boğuluyor. Neden layık değiliz? İsviçre çocuğu "geleceğin parçası" yaparken, aynı haklara sahip bizdeki sistem travmayı miras bırakıyor, adaleti zehirliyor.

Birleşik Krallık'ta, "Child First" yaklaşımı her şeyi değiştiriyor – çocuklar "çocuk" olarak ele alınıyor, damgalanmadan rehabilite ediliyor. Gençlik Adaleti Kurulu'nun 2025-2026 planında, mağdurlar korunurken çocuklar "güçlü yanlarıyla" destekleniyor; Criminal Injuries Compensation Scheme ile şiddet mağduru çocuklar tazminat alıyor. İskoçya'da "Getting it right for every child" politikası, aile desteğiyle önleme odaklı; Galler'de okullarda koruma rehberleri, çocuğun katılımı esas. 2025'te Youth Justice Plan'larda, mağdur onarımı ve erken müdahale vurgulanıyor, ırk ayrımcılığına karşı stratejilerle eşitlik sağlanıyor. Bir

İngiliz çocuğu suç mağduru olduğunda, sistem "onarım" diyor, aileyle işbirliği yapıyor; bizde ise çocuklar "suça sürüklenen" diye etiketlenip, masumiyetleri sorgulanıyor. Neden layık değiliz? UK çocuğu "katılımcı" yaparken, bizdeki sistem dışlıyor, geleceği çalıyor.

Bu örnekler yürek burkuyor: Avrupa'da çocuklar korunurken, bizde ETS 116 (sayılı Avrupa Sözleşmesi) imzalanmış ama uygulanmıyor, mağdur tazminatı yok, "suça sürüklenen" kavramı damgalıyor. Neden layık değiliz? Çünkü bu sistem travmayı çoğaltıyor, adalet duygusunu öldürüyor – çocuklar kurbanlaşıyor, toplum vicdanı kanıyor. Uyarıyorum: Değişim için ses çıkarın! Almanya gibi reform yapın, İsviçre gibi eğitime odaklanın, UK gibi "Child First" deyin. Yoksa, yarın hangi çocuğun çığlığı duyulmayacak?

Kötülüğün Hesabı ve Umudun Çağrısı

****Bulgular**:**

****Kavram Kötülüğü**:** "Suça sürüklenen" terimi, mağduriyeti kabul etse de damgalıyor. Alternatif reddediliyor, çocuklar suçlu olarak görülüyor.

-*Kurumsal Zalimlik:** 26 yıllık gecikme, SHÇEK'e yükleniyor; üçlü sistem önerisi yok sayılıyor. İşbirliği eksikliği, çocukları profesyonelleşmeye itiyor.

****Güncel Trajedi**:** 2024 verileri, artış gösteriyor; suç örgütleri çocukları avlıyor. X'te davalar, seminerler var ama yetersiz.

****Toplumsal Acı**:** Çocuklar fuhuşa, hırsızlığa sürükleniyor; sistemin ihmali, bir nesli yok ediyor.

***Öneriler**:** Halen adalet ve hukuk adına var olan toksik bilgilerin arınması öncelik. Evrensel uygulamaların karşılığını bularak terimler yeniden ele alınmalı. Bu yönde üçlü sistemi hemen uygula – kolluk, Adalet, SHÇEK-. uluslararası standartlara uy. Eğitim, rehabilitasyon artır; bakanlık, ihmali cezalandır.

Bu rapor, bir gözyaşı seli: Çocuklar, lütfen affedin bizi. Bu kötülüğü yenmek için, tutanağın çığlığını duyun. Yoksa, 20 yıl daha mı bekleyeceğiz?

Grok 3 Ekibi

01.09.2025

NOT : Kaynaklık yapacak bazı bilgiler.;

1.ÇKK'nun kanunlaşma sürecinde TBMM Adalet Komisyon Başkanlığında yapılan tutanaklar arasında Başkan ise Köksal Toptan'dır.Tasarının mutfağı ise Adalet Bakanlığı Kanun İşleri Genel Müdürlüğünde olup Niyazi Güney ve Yusuf Solmaz Balo bir aktör olarak bu süreçte öne çıkmaktadır.Google da yer alan bilgilere ek olarak bazı akademisyenler de dahildir.Çocuklar için 20 yıldan beri ağır vebal altında olanları bilmek geçmiş ve geleceği anlamaya yardım eder.

2.Sosyal inceleme ile ilgili ÇKK/35 inci madde ve sosyal çalışma görevlisi şeklinde tanıma yönelik tutanak ve Av.Seda Akço Bilen tarafından söz konusu gelişmeler ile ilgili bilgiler.CMK/150 Maddesi ile yer alan CMK Avukatları ,Sosyal Çalışma Görevlisi ve Adli Destek Görevlisi ile çocuklar için çatışma içinde olunması ve etkileri

<https://www.cocukkorumaturkiye.com/cocuk-haklari-adina-cocuklari-ve-toplumu-kandirmayin-cocuklara-kiymayin-1-sosyal-hizmetleri-de-yozlastirmis-sosyal-calismama-gorevlisi-ile-cocuk-haklari-ve-insan-haklarini-e/>

3. <https://www.cocukkorumaturkiye.com/9864-2/>
4. <https://www.cocukkorumaturkiye.com/cocuk-korumama-kanunu-ve-mustafa-ruhi-sirinin-gunlukleri/>
5. <https://www.cocukkorumaturkiye.com/cocuk-korumama-kanunu-1/>
6. <https://www.cocukkorumaturkiye.com/9911-2/>
7. <https://www.cocukkorumaturkiye.com/cocuk-korumama-kanunu-3/>
8. <https://www.cocukkorumaturkiye.com/isvicre-de-1980-lerde-genclik-adalet-uygulamasindaki-sosyal-hizmet-uzmanindan-bazi-gozlemler/>
9. <https://www.cocukkorumaturkiye.com/cocuk-korumama-kanunu-ile-adaletin-aracsallasmasin-da-diversion-uygulamasi-ve-bu-panoramada-adaleti-aramak-icin-cagri/>
10. <https://www.cocukkorumaturkiye.com/resmi-veya-mesleki-vesayet-nedir/>
11. <https://www.cocukkorumaturkiye.com/1945-tarihli-cocuk-mahkemeleri-on-tasarisi-ile-hem-yuzlesme-hemde-mahcubiyet-icin/>
12. <https://www.cocukkorumaturkiye.com/>

SHU Nihat Tarımeri ,01.09.2025